

Ministerie EL&I
T.a.v. Staatssecretaris dr. H. Bleker
Postbus 20401
2500 EA DEN HAAG

Amersfoort, 17 november 2011

Betreft: reactie KNJV op het Ontwerp wetsvoorstel Natuur 0.2

Excellentie,

Als de belangenbehartigende organisatie van jagers (28.000) en wildbeheereenheden (300) in Nederland streven wij uiteraard naar een goede wettelijke inbedding van jacht en wildbeheer, waarbij we duurzame instandhouding van wildpopulaties en behoud van biodiversiteit als uitgangspunt hanteren. We zijn verheugd dat we in dit kader als betrokken organisatie onze visie, mede tot stand gekomen door input van onze leden, in mogen brengen op de tweede versie van de Wet Natuur.

1. Inleiding

Met de Wet Natuur integreert u drie bestaande wetten en we ondersteunen het streven naar een eenvoudiger en transparantere wet. Ook onderschrijven we uw voornemen om Europese richtlijnen en verplichtingen als uitgangspunt te nemen, de rek en ruimte van deze kaders optimaal te benutten en nationale koppen te voorkomen. Een goede aansluiting bij de huidige Europese systematiek en kaders van met name Habitat-, Vogelrichtlijn en BeNeLuxovereenkomst zal resulteren in een wet die beschermt, duidelijke kaders biedt, lang mee kan gaan, bureaucratie en papieren rompslomp beperkt en in de praktijk beter uitvoerbaar is. Hierdoor wordt het stelsel eenvoudiger, bevordert het ontwikkelingsgericht werken, biedt het voorstel integrale oplossingen en een goede balans tussen ecologie, economie en samenleving.

Het voorliggende concept heeft dit als basisidee. Echter op een aantal voor ons belangrijke punten missen wij een consistente uitwerking van de Europese gedachte en daardoor het optimaal benutten van rek en ruimte van de geboden kaders.

In deze brief zullen we in hoofdstuk twee de thema's jacht, wildsoorten en middelen toelichten en hoe de internationale richtlijnen consistenter toegepast kunnen worden. In hoofdstuk drie zullen we inhoudelijk op de conceptwet ingaan.

Postadres
Postbus 1165
3800 BD Amersfoort

Bezoekadres
Amsterdamseweg 16
3812 RS Amersfoort

Telefoon

Telefax

E-mail
info@knjv.nl

Internet
www.knjv.nl

2. Consistente uitwerking Europese richtlijnen

Reeds langjarig gelden in Europa de Vogelrichtlijn (1979), Habitatrichtlijn (1992) en in de BeNeLux de BeNeLuxovereenkomst (1970). Gezien de aanwezigheid van populaties van 'onze' diersoorten in vele Europese landen en de algemene aanvaarding van jacht in Europa is het inderdaad logisch om deze internationale kaders als uitgangspunt te nemen

voor onze nationale Wet Natuur. De consistente toepassing en optimale benutting van de Internationale richtlijnen ontbreekt echter op een aantal voor ons belangrijke punten. We lichten graag toe hoe tot een nog betere toepassing van de Europese kaders gekomen kan worden.

2.1 Jacht, beheer en schadebestrijding

Jacht

De Vogelrichtlijn onderkent volledig de legitimiteit van de jacht en benoemt dit expliciet in artikel 7. Op grond van dit artikel mag op bepaalde vogelsoorten (bijlage II van de Vogelrichtlijn) gejaagd worden vanwege hun grote populatieniveau, hun geografische verspreiding en hun omvangrijke reproductiecapaciteit in de hele Europese Gemeenschap. Bij de uitoefening van de jacht dient men de criteria en algemene principes na te leven zoals neergelegd in de Vogelrichtlijn en uitgelegd door de Europese Commissie in het 'Gidsdocument voor de jacht'¹. Als basis geldt het principe van verstandig gebruik (het zogenaamde 'wise use'). De ecologisch evenwichtige regulering van de betrokken soorten dient daarbij in acht te worden genomen.

In de context van de jacht impliceert dit het verstandig duurzaam consumptief gebruik, met de nadruk op het handhaven van populaties van soorten in een gunstige staat van instandhouding.

Beheer

Het begrip 'verstandig gebruik' dient ook de positieve rol te omvatten die kan uitgaan van wildbeheer. Dit impliceert een aantal maatregelen zoals biotoopverbetering (zorg dragen voor dekking, voedsel en rust), minder predatie (door bijvoorbeeld afschot van kraai, vos en kauw) en toezicht. Op die manier kunnen de levensomstandigheden van soorten waarop gejaagd mag worden, evenals van andere soorten, verbeteren. Het beschermende regime van de jacht betekent ook dat er een inspannings verplichting ligt bij de jager om een goede wildstand te waarborgen. De jacht ondersteunt zodoende de bescherming van soorten via verstandig gebruik.

¹ Gidsdocument voor de jacht in het kader van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand, De vogelrichtlijn, februari 2008

Schadebestrijding

Hoewel jacht doorgaans niet bedoeld is om populaties te reguleren, kan jacht ook een hulpmiddel zijn om schade veroorzaakt door bepaalde soorten te voorkomen. De jacht kan als middel om schade te voorkomen ontoereikend zijn. Aanvullend op de jacht kan men dan vrijstelling of ontheffing verlenen om de schade verder te bestrijden (vergelijk de derogatiebepalingen van o.a. artikel 9 Vogelrichtlijn).

Visie KNJV

Zowel in de Memorie van Toelichting als in de wettekst wordt het bovenstaande onderkend. Gezien de Europese erkenning van het belang van de jacht zou echter, op basis van de hiërarchie van thema's, in het wetsvoorstel paragraaf 3.5 'Jacht' vóór paragraaf 3.4 'Schadebestrijding en beheer' geplaatst moeten worden.

Graag vernemen we uw standpunt in deze.

2.2 Wildsoorten

De Europese systematiek voor wildsoorten is een tweeledige. Een soort wordt eerst volgens Europees kader aangemerkt als wild waarna in tweede instantie pas wordt vastgesteld of de jacht op deze soort geopend kan worden. De in dit wetsvoorstel gehanteerde systematiek gaat uit van een enkelvoudige toetsing aan de gehanteerde criteria. Dit is niet consistent met het Europese kader en het optimaal benutten van de geboden rek en ruimte. Hieronder lichten we deze tweetrapsystematiek toe en laten we zien waarom deze systematiek positief werkt voor een diersoort door de beschermende werking van de jacht.

Wildlijst

In BeNeLuxverband is, onder andere met inachtneming van de hierboven genoemde bijlage II van de Vogelrichtlijn, nadere invulling gegeven aan de wildsoorten. De drie regeringen hebben in de Beneluxovereenkomst de wildsoorten benoemd en zich verbonden om in haar nationale wetgeving het wild volgens de categorieën grofwild, kleinwild, waterwild en overig wild te rangschikken.

In aansluiting op de Europese systematiek en kaders, in dit specifieke geval de BeNeLuxovereenkomst, zou ons inziens in de definitiebepaling (artikel 1.1) de definitie 'wild' moeten worden opgenomen. De wildsoorten dienen vervolgens in de eerder vermelde categorieën ingedeeld te worden. Deze soorten blijven daarbij onder de Europese beschermingsregimes vallen, die ook hun plaats in dit concept hebben gekregen. Bovendien zullen ze dan onder de bescherming van het jachtregime vallen. Immers, zoals hierboven al eerder genoemd, kan jacht middels verstandig gebruik de bescherming van soorten ondersteunen.

Bejaagbaarheid

De in dit wetsvoorstel gehanteerde criteria om een soort op de wildlijst te zetten zijn criteria om de jacht al dan niet te openen. Voor het plaatsen van soorten op de wildlijst kan eenvoudig de Europese lijst opgenomen worden, waarna aan de hand van criteria

beoordeeld moet worden of het jachtseizoen al dan niet geopend wordt. De gehanteerde criteria sluiten derhalve wel aan bij het beslissen of een soort daadwerkelijk bejaagd gaat worden, maar niet bij het bepalen of een soort op de wildlijst dient te staan. Hiertoe dient in kader van optimale rek en ruimte ons inziens de lijst van BeNeLuxovereenkomst opgenomen te worden. Als een soort op grond van de Europese criteria en principes als wild is aangemerkt, dient de Minister vervolgens alleen te bepalen of de jacht op bepaalde wildsoorten geopend kan worden dan wel gesloten blijft.

Voor het openen van de jacht sluiten de voorgestelde criteria aan bij de Europese systematiek indien men deze niet als cumulatieve criteria beziet maar ook los van elkaar, behoudens uiteraard de gunstige staat van instandhouding.

Uit de Richtlijnen volgt dat slechts een gunstige staat van instandhouding duurzame jacht toestaat. Waarbij deze duurzame jacht ook nog eens gunstige gevolgen kan bieden voor de bescherming van habitats in en rond gebieden.

Op soorten waarvan de staat van instandhouding in het geding is zal de jacht evenwel niet geopend worden. Het concept artikel 3.20 lid 5 voorziet hier reeds in.

Voorbeelden wildsoorten en bejaagbaarheid

Een aantal wildsoorten willen we met name noemen, om te laten zien hoe de tweetrapsystematiek van ten eerste plaatsing op de wildlijst en ten tweede wel of niet bejaagbaar maken een positief effect kan hebben op vermindering van bureaucratie en verbetering van de populatie.

Vos, kraai, kauw of Canadese gans

Deze soorten hebben een gunstige staat en enkel op grond daarvan zijn zij vanuit de Europese systematiek reeds bejaagbaar. Bijkomende schade, die deze soorten doen, wordt beperkt of zal niet optreden door opening van de jacht. Aparte ontheffingen zullen minder of niet voorkomen, hetgeen lastenverlichting en efficiëncy in de hand werkt (dit geldt overigens voor de meeste soorten die op de BeNeLuxwildlijst staan en schade doen). Onder de Flora- en faunawet stonden o.a. deze soorten vermeld op de landelijke vrijstellingslijst.

Patrijs of korhoen

Vanwege de ongunstige staat van deze soorten zal de jacht niet geopend worden. Op de jachthouder rust wel de verplichting datgene te doen wat een goed jachthouder betaamt om een gunstige staat van deze wildsoorten in zijn veld te bewerkstelligen, bijvoorbeeld door biotoopverbeteringen aan te brengen. (Dit is overeenkomstig de huidige systematiek van de Flora- en faunawet ten aanzien van de patrijs).

Fazant, haas of houtsnip

Deze soorten hebben een gunstige staat en vanuit de Europese systematiek is duurzame benutting is derhalve mogelijk.

Visie KNJV

In de bijgevoegde lijst hebben wij de soorten vermeld die op grond van de BeNeLuxovereenkomst in Nederland bejaagbaar zijn. Gezien de tweetrapssystematiek zou voor de wildlijst bij de categorisering en limitatieve opsomming van deze BeNeLuxovereenkomst aangesloten moeten worden om vervolgens voor die soorten, die in een gunstige staat verkeren en ofwel benutbaar, zijn ofwel schade toebrengen, de jacht te openen. Tevens dient daar waar in dit concept de term 'bejaagbare soort' vermeld staat, deze vervangen te worden door de term 'wild'.

Graag vernemen we uw standpunt in deze.

2.3 Middelen

De Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn hebben een limitatieve lijst met verboden middelen. Aansluiting bij deze systematiek is evenwel niet mogelijk omdat de Beneluxovereenkomst een lijst met middelen heeft vastgesteld die toelaatbaar zijn bij de jacht. In navolging op de Europese richtlijnen zou het mogelijk moeten zijn om onder voorwaarden (vgl. artikel 9 Vogelrichtlijn) af te kunnen wijken van de verboden dan wel toegestane middelen. Voor zover de BeNeLuxovereenkomst hier niet in zou voorzien dient deze aangepast te worden.

De toelichting van art. 3.19 van dit wetsvoorstel geeft aan dat uitvoering gegeven wordt aan de Beneluxbeschikking². De lijst die in dit artikel is opgenomen, sluit niet aan bij de lijst van deze beschikking. Optimale rek en ruimte worden derhalve niet benut. De reeds bestaande discussies over het al dan niet mogen gebruiken van verrekijkers, kansels, messen etc. bij de uitvoering van de jacht blijft hierdoor bestaan.

Visie KNJV

Het volledig overnemen van de lijst, met de voor de jacht toelaatbare middelen, van de Beneluxbeschikking is aan te bevelen. Dit schept duidelijkheid en uniformiteit waar uitvoering en handhaving mee gebaat zijn.

Graag vernemen we uw standpunt in deze.

3. Inhoudelijke opmerkingen

3.1 Schade

In artikel 3.18 lid 3 van dit wetsvoorstel staat, dat de jachthouder datgene moet doen wat een goed jachthouder betaamt om schade van in zijn veld aanwezige wildsoorten te voorkomen. Een bepaling die ook onder Flora- en faunawet (en onder Jachtwet) opgenomen was.

In de artikelsgewijze toelichting op de Flora- en faunawet staat, dat schadevergoeding van de jachthouder alleen aan de orde is als de wildstand op een dusdanig niveau wordt

² Beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake de vaststelling van de middelen die toelaatbaar zijn bij de uitoefening van de jacht (M(96)8), Trb. 1997, 252.

gehandhaafd dat er sprake zou kunnen zijn van werkelijk onrechtmatig handelen. Dit sluit aan bij kamerstukken 23147 nr. 100³. Hierin staat dat de wettelijke plicht van de jachthouder met zich meebrengt, dat hij niet lichtzinnig kan besluiten om ingrijpen achterwege te laten.

Op grond van 'artikel 9 besluit vaststelling beleidsregels schadevergoeding Faunafonds' komt schade veroorzaakt door wild waarop de jacht is geopend voor vergoeding in aanmerking als naar oordeel van het bestuur op adequate wijze van de jachttuitoefening gebruik gemaakt is.

Zal onder de nieuwe wet eenzelfde systematiek gehanteerd worden en zal schade door in het wild levende diersoorten (ook als het een wildsoort betreft waarop de jacht geopend is) door het gedecentraliseerde Faunafonds vergoed worden als zowel grondgebruiker als jachthouder redelijkerwijs datgeen gedaan hebben wat van hen kon worden verwacht?

Graag vernemen wij uw standpunt in deze.

3.2 WBE

De Wild Beheer Eenheid (WBE) speelt tegenwoordig een cruciale rol bij de uitvoering van jacht, beheer en schadebestrijding. Jagers in een bepaald gebied zijn georganiseerd in WBE's, ons fijnmazig, landelijk dekkend netwerk waarbinnen jagers afspraken maken, elkaar stimuleren en disciplineren. De WBE fungeert als intermediair tussen jagers onderling en jager en provincie, Faunabeheereenheid en terreinbeherende organisaties. Daarnaast maken wildbeheereenheden bijvoorbeeld afspraken met de luchthavens Schiphol, Maastricht en Eindhoven, die vervolgens gezamenlijk en planmatig worden uitgewerkt. De WBE stimuleert de jager om zijn kennis en vaardigheid op peil te houden. Dat u deze verantwoordelijkheid van de WBE erkent, blijkt uit de voorzetting van de wettelijke basis van de WBE. Ook de FBE blijft in de wet verankerd waarbij overigens bij ons wel de vraag rijst waarom de bepalingen zoals onder artikel 29 Flora- en faunawet niet één op één overgenomen zijn. Dit kan tot verwarring leiden.

3.3 Decentralisatie

Met Europa als norm en het voornemen tot het slechten van de nationale koppen spreken wij onze zorg uit over de voorgestelde verregaande decentralisatie. De vrees lijkt gerechtvaardigd dat in plaats van nationale koppen er provinciale koppen ontstaan, met als gevolg toenemende bureaucratisering, politieke discussies, gebrek aan slagkracht en een provinciale lappendeken van vrijstellingen en ontheffingen. Dit zal de beoogde vereenvoudiging van het wettelijk stelsel en vermindering van de regeldruk niet ten goede komen en kosten- en lastenverhogend werken. Landelijke uitvoeringsregels voor wat landelijk speelt zullen daartoe meer bijdragen.

³ Kamerstukken II 1997/98, 23 147, nr. 100

3.4 Jachthuurovereenkomsten

In het wetsvoorstel wordt beoogd om de regels over de huur en verhuur van het jachtrecht te vereenvoudigen. De beoogde vereenvoudiging is tot uiting gekomen in het schrappen van een aantal bepalingen, dat juist duidelijke kaders voor de praktijk gaf. De reden, nut en noodzaak voor deze zogenaamde vereenvoudiging is ons niet duidelijk. Zowel uit de Memorie van Toelichting op Flora- en faunawet als vanuit de praktijk blijkt dat deze kaders wenselijk, dan wel noodzakelijk zijn voor een goed wildbeheer.

Het ontbreken van een minimale termijn zal onrust en onduidelijkheid veroorzaken. Verder zullen onder andere prikkels om (langdurige) investeringen te doen ter verbetering van de biotoop en het aanstellen van bijzondere opsporingsambtenaren ontbreken.

Het ontbreken van de huidige bepalingen ten aanzien van wederverhuur heeft als gevolg dat onbepaalde wederverhuur mogelijk is, alsmede dat door grondeigenaar/jachthouder voor iedere wildsoort een aparte jachthuurovereenkomst afgesloten kan worden.

Verder bieden de huidige bepalingen ten aanzien van 'koop breekt geen huur' en de 'nietigheid van jachthuurovereenkomsten' de duidelijkheid waar de praktijk behoefte aan heeft.

Wij stellen dan ook voor de huidige artikelen 34 en 35 van de Flora- en faunawet in dit voorstel op te nemen, zodat er duidelijke landelijke kaders zijn die onrust en onduidelijkheid voorkomen en zo populatiebeheer en biotoopverbetering borgen en verbeteren.

Graag vernemen wij uw standpunt in deze.

3.5 Opmerkingen hoofdstuk 7 Memorie van Toelichting

Hfst. 7.2.1 MvT pag. 133

In de eerste alinea van deze pagina wordt aangegeven dat voor de bescherming van soorten het beschermingsregime van de artikelen 5 tot en met 9 van de Vogelrichtlijn van belang zijn. De in deze artikelen neergelegde beschermingsregimes worden vervolgens besproken. Echter met uitzondering van artikel 7 van de Vogelrichtlijn waarin het beschermingsregime van de jacht staat. Dit is inconsequent en onvolledig. Dit artikel dient hier derhalve besproken te worden onder verwijzing naar het reeds eerder genoemde "Gidsdocument voor de jacht" die dit beschermingsregime nader invult.

Hfst 7.3.4 MvT pag. 165

Aangezien het bepaalde in de tweede alinea van deze pagina vanaf: "*Tot slot is expliciet gemaakt ... gerealiseerd.*" niet nader omschreven is in de wet gaan wij er van uit dat deze tekst per abuis uit eerdere concepten is overgenomen en derhalve nog in dit concept staat. Mocht dit niet het geval zijn, dan willen wij hier nog nader op terug kunnen komen.

Hfst 7.3.4 MvT pag. 165

In de derde alinea van deze pagina staat dat: "dan wel, als de jacht zou moeten worden aangemerkt als een project met mogelijk significante gevolgen." . Wij willen u hier wijzen op Europese rechtspraak⁴ waaruit blijkt dat jacht en ander weidelijke activiteiten niet als project maar als handeling gezien worden. Hetgeen overigens niet inhoudt dat men bij het uitvoeren van deze activiteiten geen rekening dient te houden met de instandhoudingsdoelstellingen.

Hfst 7.3.4 MvT pag. 166, laatste alinea

Onder de huidige wet is bepaald dat een aantal soorten, waarvan de gunstige staat niet in het geding is, en die in het gehele land schade veroorzaken, bestreden mogen worden. Diersoorten die aan deze criteria voldoen kunnen geplaatst worden op de landelijke vrijstellingslijst. Dat met de decentralisatie van het Faunafonds de grondslag voor een landelijke vrijstellingslijst zou vervallen, komt ons vreemd over, immers de huidige criteria kan men onverkort hanteren. Het is inefficiënt en belemmert een eenduidige uitvoerbaarheid als provinciaal geregeld wordt wat landelijk geregeld kan worden. Voorstel is de huidige landelijke vrijstelling te handhaven voor die soorten die een gunstige staat hebben en in het gehele land schade doen.

Graag vernemen wij van u omtrent bovenstaande voorstellen uw standpunt

3.6 Opmerkingen per artikel

Artikel 1.1 lid 1

Wij willen voorstellen om zo veel mogelijk aan te sluiten bij oude definities en begripsbepalingen in verband met toepasbaarheid van jurisprudentie en de herkenbaarheid van begrippen voor handhavers en uitvoerders.

Derhalve definitie 'bejaagbare soorten' vervangen door 'wild' en tevens, in navolging van het Europees kader, categoriseren in grofwild, kleinwild, waterwild en overig wild. Derhalve graag ook de definitie jacht vervangen door jagen.

Artikel 1.1 lid 3

In verband met het direct laten doorwerken van de Europese definities zou ook naar artikel 1 van Habitat- en Vogelrichtlijn verwezen moeten worden.

Artikel 1.10 blz. 216 MvT

Om motiveringsgebrek uit te sluiten dient hier te staan: "de wijze waarop met deze belangen wordt omgegaan moet een onderdeel zijn van de motivering."

Artikel. 2.4 lid 3

Onder andere vanuit het beoogd maatwerk, dat door generiek voorschrijven teniet gedaan wordt en het ontbreken van een mogelijkheid tot indienen van een zienswijze tegen een dergelijk verordening, dient dit lid geschrapt te worden.

⁴ HvJEG 4 maart 2010, zaak C-241/08, m.nt. JV uit Milieu en Recht, nummer 6, 2010

Artikel 2.8 lid 3

Consequent hanteren van begrippen schept duidelijkheid. Dient hiertoe de tekst "*het project de natuurlijk kenmerken....aantasten.*" niet vervangen te worden door "*het project de instandhoudingsdoelen van de habitattypen niet zal verslechteren en die van de soorten niet significant zal aantasten*"?

Artikel 3.2 lid 6:

Van het verbod zoals neergelegd in de BeNeLuxbeschikking M (99) 9⁵ wordt bij de BeNeLuxovereenkomst uitgezonderd de soorten die men legaal verkregen heeft. Indien derhalve het hele Europese kader niet in wet opgenomen wordt, zal dit voor veel onduidelijkheid zorgen.

In het kader van aansluiting bij Europa willen wij voorstellen om toe te voegen aan dit lid: "*behoudens deze overeenkomstig het bepaalde in deze wet, dan wel op geoorloofde wijze elders dan in Nederland, verkregen zijn*".

Artikel 3.4 lid 1:

Voor de tekst van dit lid dient één op één aangesloten te worden bij tekst van artikel 8 lid 1 Vogelrichtlijn. Deze systematiek wordt ook in artikel 3.9 lid 1 gehanteerd en voorkomt discussie.

Artikel 3.11 lid 2 d

Wij kunnen sub d zo lezen dat het verbod om opzettelijk te doden niet van toepassing zou zijn op strikt beschermde soorten genoemd in de hier bedoelde bijlagen van de richtlijnen en verdragen.

Paragraaf 3.4

Paragraaf 3.4 Schadebestrijding en faunabeheer plaatsen na paragraaf 3.5 in aansluiting bij Europese systematiek.

Artikel 3.12 lid 4

Zowel verwijzing naar 3.25 eerste lid als verwijzing naar 3.12 derde lid lijkt foutief.

Artikel 3.13 lid 1

Na jachthouders toevoegen 'en anderen' dlt sluit aan op definitiebepaling in artikel 1.1.

Artikel 3.13 lid 2

De tweede zin van dit lid luidt: Het werkgebied van een WBE is beperkt tot de jachtvelden van de betrokken jachthouders en strekt zich niet uit tot een gebied waarover zich de zorg van een andere WBE uitstrekt.

Het schuin gedrukte gedeelte is een toevoeging ten opzichte van de regeling in de Flora- en faunawet die tot onduidelijkheid kan leiden als hiermee niet bedoeld wordt al die jachthouders die binnen het gebied van de WBE jachthouder zijn (ongeacht of zij lid zijn van WBE). Mocht dit inderdaad niet het geval zijn dan is het duidelijker om schuin gedrukt deel te verwijderen en aan te sluiten bij oude bepaling (die zijn functie bewezen heeft).

⁵ Beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie tot afschaffing en vervanging van de Beschikking M (72) 18 van 30 augustus 1972 met betrekking tot de bescherming van de vogelstand M (99) 9

Artikel 3.14 lid 2c

De tekst van dit lid is gewijzigd ten opzichte van de bepaling zoals opgenomen in de Flora- en faunawet. Het is ons niet duidelijk wat met deze wijziging beoogd is. Voorstel om oude tekst van artikel 29 lid 3 sub c Flora- en faunawet te handhaven.

Artikel 3.17 lid 4

Lezen wij goed dat de aanwijzing van invasieve exoten pas plaatsvindt na overleg met Gedeputeerde Staten? Uit de MvT blijkt dat dit met de Gedeputeerde van de provincie waar de soort voorkomt zou moeten zijn. Maar dan is het eerste moment om adequaat in te kunnen grijpen reeds voorbij (formele rompslomp). Waarom is deze bepaling opgenomen? Voorstel om dit lid te schrappen.

Paragraaf 3.5

Paragraaf 3.5 jacht plaatsen vóór paragraaf 3.4 om eerder vermelde redenen.

Artikel 3.18

Aansluiten bij Europese systematiek zoals hierboven in hoofdstuk 2 besproken.

Artikel 3.18 lid 1

Volgt uit dit lid dat de jachthouder die in zijn gezelschap laat jagen niet meer in bezit hoeft te zijn van een geldige jachtakte hetgeen onder de huidige wetgeving wel vereist is? Aansluiting bij huidige regeling (jachthouder dient in bezit te zijn van geldige jachtakte) bevelen wij aan.
Door zoals voorgesteld de definities 'wild' en 'jagen' op te nemen, vereenvoudigt dit artikel.

Artikel 3.18 lid 2

Categorisering van wildsoorten dient overeenkomstig de Beneluxovereenkomst plaats te vinden. Opnemen van de definitie 'wild' en de categorisering van de soorten maak lid 2 overbodig.

Artikel 3.18 lid 3, blz. 227 MvT

De artikelsgewijze toelichting van dit artikel is per abuis onder de toelichting van artikel 3.20 gezet. Uit deze toelichting volgt dat enkel de jachthouder die zijn jachtrecht uitoefent gehouden is een redelijke stand te bewerkstelligen. Is dit echter niet een verplichting voor elke jachthouder? Immers ook een jachthouder die besluit niet te jagen op zijn grond oefent door dit besluit zijn jachtrecht uit.

Artikel 3.18 lid 4

Omdat duurzame jacht gunstige gevolgen kan bieden voor de bescherming van habitats in en rond gebieden zou het beschermingsregime van de jacht juist in deze gebieden moeten gelden. Daar waar de jacht en de verplichtingen van het jachthouderschap in strijd zijn met instandhoudingsdoelstellingen van het betreffende Natura2000-gebied zal een beheerplan uitkomst bieden. Verder zou dit lid zo gelezen kunnen worden, dat een jachthouder in een Natura 2000-gebied niet gehouden is om schade door in zijn veld aanwezig wild te voorkomen. Is dit wenselijk?

Voorstel derhalve om lid 4 in zijn geheel te schrappen.

Artikel 3.19 lid 1

Uit de toelichting blijkt dat uitvoering gegeven wordt aan de BeNeLuxbeschikking M(96)8⁶. De in dit lid opgenomen lijst is echter aanzienlijk beperkter. Wat is de reden hiervoor? Voorstel om volledig aan te sluiten bij toegestane middelen die volgen uit BeNeLuxbeschikking.

Artikel 3.19 lid 4

Zowel onder de Jachtwet als onder de Flora- en faunawet diende het begrip 'bebouwde kom' beoordeeld te worden naar de feitelijke situatie. Maatwerk derhalve, waar jurisprudentie een en ander verduidelijkt heeft. Wat is de overweging om van de bestaande regeling af te wijken? Wij voorzien met deze nieuwe begripsbepaling problemen, met name omdat er bij reeds bestaande jachtvelden discussie zal ontstaan over de bejaagbaarheid. Voorstel is om oude definitie van het begrip 'bebouwde kom' te handhaven.

Artikel 3.20

Aansluiting bij Europese systematiek, zoals hierboven in hoofdstuk 2 besproken.

Artikel 3.20 lid 3

Hieruit blijkt intentie om bij voorgestelde systematiek hoofdstuk 2 aan te sluiten. Deze wordt echter niet consequent in wet doorgevoerd.

Artikel 3.21 lid 1

Bij gevolgde indeling in wildsoorten zou ree en damhert (waar volgens BeNeLuxovereenkomst nog verplichting ligt voor edelhert) gewijzigd kunnen worden in grofwild. Voor alle grofwildsoorten is dan een afschotplan nodig.

Artikel 3.22 lid 4

Dient deze bepaling niet onder artikel 1.8 te staan?

Artikel 3.23 lid 1

Schuin gedrukte tekst toevoegen "en 3.11 derde lid, *kan worden* bepaald welk middel..." Vermindert bureaucratie. Bij het niet opnemen van middelen dient aangesloten te worden bij wettelijk toegestane middelen.

Artikel 3.25

Deze bepaling laat zich zo lezen dat enkel de houder van een geldige jachtakte in zijn eigen veld zijn geweer mag gebruiken voor etc. Anderen, uiteraard in bezit van een geldige jachtakte en al dan niet in zijn gezelschap, zouden deze mogelijkheid ook moeten hebben, overeenkomstig de huidige wetgeving. Ook het schieten van kleiduiven op de baan is op grond van deze bepaling niet mogelijk. Voorstel om "op zijn veld" te verwijderen. Artikel 3.26 lid 9 voorziet er vervolgens in dat de jachtaktehouder het in artikel 3.25 toegestane gebruik van het geweer slecht daar kan doen waar hij gerechtigd is.

⁶ Beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake de vaststelling van de middelen die toelaatbaar zijn bij de uitoefening van de jacht (M(96)8), Trb. 1997, 252.

Artikel 3.26 lid f

Deze bepaling lijkt overbodig omdat reeds onder het bepaalde van sub a tot en met e de weigering van de jachtakte gedekt is. Opnemen van deze bepaling leidt momenteel tot een dubbele strafmaatregel. Aan de strafbaarstelling van een persoon gaat vaak een langdurige periode (2 jaar) vooraf. De korpschef kan tijdens die periode op grond van het bepaalde in sub a tot en met e de akte weigeren. Vervolgens is er strafbaarstelling en moet de korpschef verplicht voor een periode van twee jaar de jachtakte weigeren. Hij heeft hier geen mogelijkheid voor redelijke toetsing. Sub a tot en met e borgen voldoende dat, indien noodzakelijk, de korpschef voor langere tijd de jachtakte kan intrekken maar ook dat een redelijke toetsing plaatsvindt. Sub f is derhalve overbodig.

Artikel 3.31

Deze bepaling laat zich zo lezen dat bij een verleende ontheffing om bijvoorbeeld hazen te doden dit niet kan door middel van drijven. Dit is echter vaak de enige manier om adequaat uitvoering te kunnen geven aan een dergelijke ontheffing. Klopt het dat dit verbod op drijfjacht enkel van toepassing zou moeten zijn op de grofwildsoorten? Zo ja dan is het voorstel om na het woord jacht een komma te plaatsen, waarmee voor zowel vrijstellingen als ontheffingen als jacht enkel drijfjacht op grofwild verboden is.

Artikel 3.37

Het is verboden invasieve exoten te vervoeren etc. In dit artikel is echter geen uitzondering opgenomen voor de invasieve exoten die op grond van deze wet legaal verkregen zijn.

Graag vernemen wij van u per artikel uw standpunt

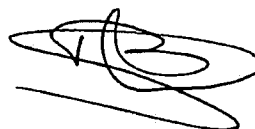
Tot slot

We zijn verheugd dat we een rol kunnen en mogen vervullen in de totstandkoming van deze wet en werken graag samen met u aan een goede en werkbare Wet Natuur. Uiteraard zijn wij graag bereid een nadere toelichting te geven op onze inbreng.

Met vriendelijke groet,
KONINKLIJKE NEDERLANDSE JAGERS VERENIGING

Secretaris a.i.

Drs. D. Boersma
Directeur

Bijlage: Wildlijst BeNeLuxovereenkomst

